

Ara em trobo ja una mica cansat. Treballo a l'Ajuntament, però també tinc la meua pròpia feina. Arenys de Munt, per la seva ubicació i pel seu volum poblacional, demana gairebé dedicació exclusiva. Josep Maria Valls és socialista de carnet, ànima, cos i despatx. Camina per la vida sense entabanaments i no posa guals amb avís de grua davant de la seva persona. **Jo crec que la gent em va votar per la coherència que sempre he intentat tenir. Als pobles no es miren gaire els colors polítics, sinó la trajectòria personal dels candidats.** Té 54 anys, cinc d'ells viscuts sent alcalde del seu poble, i poc temps per perdre's entre coves on només se senti el seu nom. És home de llum i claror compartides i d'això el carrer en sap molt. **Els dissabtes, quan vaig a comprar, la gent m'atura i em comenta els problemes que té. Això afalaga. Fins i tot les crítiques, si te les fan amb respecte, són enriquidores. Sovint se m'ha criticat per saltar-me el protocol. Jo no vull distàncies amb la meua gent, vull ser el Pemi (apel·latiu amb el qual se'm coneix) de tota la vida.**

També de tota la vida, les cadires dels veïns d'Arenys de Munt han estat sivelles d'un cenyidor que es diu riera. Testimonis muts de xerrades a la fresca, més d'una restarà coixa a les golfes de la pols i l'oblit. **En general, crec que hem canviat la fesomia del poble. Només ens queda, com a tema prioritari, el repte de la riera. Arenys de Munt està dividit per ella, i volguem o no, és un vial. Realment, tal i com està (tot i que molts no desitgen que canviï) dóna problemes quan plou. És molt romàntic veure com baixa l'aigua per la riera, si estàs darrera d'una finestra o no hi tens el cotxe aparcad.**

Un home, amb una cervesa a la mà i un gos llepant-li el peu, rep els visitants de la riera. Seu en una cadira amb el respall al pit. Entenc perquè se la posa quan fa les primeres cabotades. La vista, feta als canvis, arriba un punt que s'enteranyina. **Hi ha hagut un impuls molt important, sobretot en la urbanització dels carrers i en l'expansió. En equipaments culturals també hem fet bastants coses i s'ha arranjat el cementiri. És un poble molt bonic i molt representatiu del Maresme. Té l'avantatge d'estar a la vora del mar i, alhora, no ser allà mateix. Aquí hi trobes el gran garbuix dels pobles de la costa, però sense l'acumulació d'hotels i macroedificis. Un altre avantatge és l'entorn meravellós de muntanya que tenim, on es poden fer grans passejades, pícnic...**

Fins a la riera arriba la flaire d'unes costelles fetes amb llenya i

l'envaniment de joves que, en plena orgia de motos, provoquen l'enuig de la muntanya; poc se'n recorden d'un altre soroll que es va sentir més que el seu. **Vam ser coneguts arreu l'any 1979, perquè vam treure la Creu dels Caiguts amb una excavadora. Van haver-hi diverses manifestacions ultres.**

Al mig de la riera hi ha un entarimat que anuncia festa. La Maria espera que vinguin els néts de Barcelona. No se'n deixen perdre ni una. Si fos una altra cerimònia, ja farien el que calgués per escapolar-se'n, però sent xerimola... La Maria prega perquè no plougui, perquè si plou... no vindrà la festa i tampoc els néts. **A l'estiu, la gent que vingui trobarà festa cada cap de setmana. Hi ha unes festes, que nosaltres en diem bredes (són les enramades posteriors al Corpus) en les quals hi participen tots els barris del poble. Cada sector organitza el seu sarau amb sopars al carrer, cercaviles, ball... Però, la gent no només ve al nostre poble per ballar. En tres anys, hem pujat la nostra població amb més de mil habitants. Des del 1992, s'han construït molts habitatges (i no com a segona residència, sinó com a primera). Ens afavoreix, perquè això passi, la proximitat de l'autopista i el preu del sòl. De totes maneres, no ens interessa créixer massa, per tal que les infraestructures no se'ns desbordin.** Unes notes de piano fugen, per un balcó obert, d'unes mans poc virtuoses encara. Fins que tinguin so celestial hauran de ser piconades abans. Ningú neix mestre en cap feina. **El nostre índex d'atur és del 8%. La nostra economia es fonamenta en l'agricultura (una petita part), la metal·lúrgia, el tèxtil i la vidrieria. Tenim la zona industrial a l'entrada del poble, molt ben dotada i ampliada des de fa poc per poder presentar una oferta de treball a la gent d'aquí.**

He deixat la riera, que no és fàcil, i he recorregut uns carrers que llueixen a les façanes draps de poble. Així és com m'agraden els llocs, sense musiquerries, despullats de barates imitacions, nus de pedanteries alienes, plens d'amor propi i sense l'autoestima malmesa. **Tenim bastants masies catalogades com a patrimoni artístic i la nostra església és dels segles xiv-xv. Hi ha cinc urbanitzacions. A l'estiu totes les cases són obertes tot el matí. El que sí ens manca és oferta d'esbarjo pel jovent. Es desplacen a Arenys de Mar, a Mataró... Hi ha una escola d'EGB i un institut de secundària. Aquest municipi va ser un dels primers en aplicar la Reforma.**

No marxo d'Arenys de Munt sense mirar enrere on veig els Tres Turons que envolten tot el poble.

Josep M.ª Valls Macià - Arenys de Munt - 5.483 hab. (el Maresme)